

Pessimisme al Foreign Office

En relació a la tasca eficient del Comitè de No intervenció

Londres, 20. (De l'Agència Fabra.) --- Novament presidint la reunió del Sots-comitè de no intervenció el senyor Eden, com diem en la nostra impressió d'ahir a última hora, l'ambient és de pessimisme. Al Foreign Office es considera que una vegada més la Conferència es col·locarà en un punt mort per les diferències de punts de vista i d'apreciació dels problemes sotmesos a la resolució del Comitè.

Ja es veié en la sessió d'ahir que la qüestió de la retirada simbòlica dels voluntaris, en la qual s'esperava poder donar un pas definitiu en la sessió d'ahir, a penes ha estat superficialment examinada.

El comunicat oficial de la sessió d'ahir constarà de cinquanta pàgines.

"Bèlgica, quan a la no intervenció, seguirà la línia política franco-anglesa", declara el ministre d'A.E.

Brussel·les, 20. --- El ministre d'Afers Estrangers ha posat els seus col·legues al corrent de les condicions en què han estat enviades les invitacions a la Conferència de les Nou Potències. Declarà que Bèlgica, pel que fa al problema de la no intervenció, continuarà la línia política franco-anglesa.

UNA PROVA MES

Mussolini condecorarà els pares dels soldats morts a Espanya

Roma, 20. --- El 29 d'octubre, primer dia de l'any setzè de l'era feixista, Mussolini lliurarà, a l'altar de la pàtria, les condecoracions militars que els han estat concedides a 10.000 pòstum als pares dels legionaris morts a Espanya.

A aquesta manifestació assistiràn tots els membres del Govern, els dirigents del partit feixista i els grups de «camises negres», les delegacions de les forces armades de l'Estat i destacaments de la joventut.

Ambient de revolta, a Wall Street

Ofensiva contra Roosevelt?

Landon, candidat a la presidència derrotat pel líder demòcrata, diu que Roosevelt "necessita" una disminució de poders

Nova York, 20. --- Els elements conservadors sembla que desitgen comprendre una campanya contra el President Roosevelt. Landon, que fou candidat a la Presidència en les últimes eleccions, ha fet un discurs per ràdio, dirigit als «disfressats» de persones que votaren per el l'any passat. Críticà vivament el discurs de Roosevelt a Chicago. Declarà que sens troben en la mateixa situació que quan es votà la llei Wagner sobre contractes col·lectius, la llei sobre assegurances socials i la nova organització del Poder executiu que preconitzà Roosevelt.

«Landon necessita Roosevelt» --- Landon --- és una disminució de poder i l'obligació de demanar consell a homes més experimentats i amb un coneixement més profund del poder. Roosevelt ha utilitzat la sessió del Congrés per a intentar d'augmentar el seu poder personal.

Landon acabà dient que Roosevelt no ha seguit els mètodes constitucionals habituals en els Estats Units i que la seva política en referència als problemes del treball no solament és insuficient, sinó perjudicial.

D'altra banda s'afirma que als «circles de Wall Street» hi ha «ambient de revolta» contra tota ingerència del Govern federal i s'atribueix la debilitat del mercat a les mesures previstes. S'explica l'estat d'ansietat actual per la incertesa de mesures anunciades per Roosevelt.

LONDON

velt, pel temor d'un possible augment dels impostos degut al déficit pressupostari i l'augment de salaris amb reducció de les hores de treball i, finalment, per la reducció de la producció a les fàbriques d'acer.

Una nova claudicació franco-britànica?

Londres, 20. (Urgent.) --- Amb tota mena de reserves, en alguns cercles s'afirma que és possible que els Governos de França i d'Anglaterra aprovin la suggestió italiana d'agafar com a base de discussió el pla britànic del 14 de juliol.

MEXIC-ESPANYA

Distinció al President Azaña

Mèxic, 20. (Urgent.) --- El cap del Govern mexicà, el senyor Azaña, el collar de l'Ordre Mexicà de l'Àguila Azteca.

EL CAP DEL GOVERN GREC, A TURQUIA

Ankara, 20. --- El cap del Govern grec Letaxas ha visitat al president interí del Consell, al ministre d'Afers Estrangers i a Kemal Atatürk.

L'ADMIRABLE REACCIO PATRIOTICA XINESA

A tots els sectors de lluita els japonesos sofreixen seriosos crebantaments

Xang-Hai, 20. --- L'agència Central News anuncia que han estat afusellats més de 200 espies i agitadors a Hanyang, província d'Honan. Sembla confirmar-se que els soldats xinesos han infligit, aquests darrers dies, serioses derrotes a les forces japoneses, especialment al nord de la província de Xansi i a les línies dels ferrocarrils Pequín-Hankou i Tientsin-Pukou. Les tropes xineses reconquistaren Minghan Kuyang, a la província d'Hopel, i continuen llur avanç cap a l'est en direcció al ferrocarril Pequín-Hankou, al sud de Paoching. Al sud de Xansi els xinesos reconquistaren el dia 18 del corrent Fanxe, i el mateix dia hi hagué violentes batalles en el sector de Niangtsukuan, a la frontera de l'Hopel, en el ferrocarril de Taiyuan a Xikhiacuang. Els japonesos foren rebutjats després de l'arribada de reforços xinesos. Les pèrdues foren molt elevades per ambdós bàndols.

Per altra part, comunicuen al periòdic «Takungpao» que en el ferrocarril Tientsin-Pukou les línies foren tallades en diversos llocs i els elements japonesos es troben aïllats al sud de Pingyuan, província de Xantung. Uns destacaments xinesos han tallat la línia del ferrocarril al nord de Pingyuan. A la província d'Hopel els elements xinesos es mostren actius als voltants de les ciutats de Nanpi i Tungkuan. Amb grans reserves, la premsa xinesa anuncia que una columna del vuitè cos d'exèrcit ha reconquistat Paoching, mentre que altres elements xinesos han atacat violentament al sud de l'Hopel.

El portaveu de l'exèrcit nipó ha declarat que hi ha hagut combats violents al llarg de la carretera de Liuhang a Tazang. Els japonesos s'apoderaren de Kuanghang, al nord de Tazang, i destruïren un batalló xinès. Els japonesos progressen lentament cap a Tazang i Nanchang. L'aviació ha bombardejat, a més, a Tazang com a Xansi.

DE CHALEEK I KIANGUAN

Londres, 20. --- L'agència Reuters rep notícies de Xang-Hai segons les quals hi ha entaulada una violenta batalla al nord de Chaleek i Kianguan. Les tropes xineses, amb importants reforços, han aconseguit assetjar els japonesos per tres costats. L'avanç japonès està, per tant, contingut i les baixes són nombroses.

El portaveu de l'exèrcit nipó afirma que els xinesos tenen uns cent mil morts des del començament de la guerra i un nombre igual de ferits.

Esperit de perfecte acord a la Petita Entesa

Praga, 20. --- L'oficina de premsa txecoslovaca publica avui un informe oficial referent a la sessió del Consell Econòmic de la Petita Entesa que acabà ahir. L'informe assenyala que el Consell Econòmic examina les mesures per tal d'assegurar el manteniment i el desenvolupament de l'intercanvi mutu de mercaderies, i es va felicitar dels resultats obtinguts per la central econòmica en el curs del primer any de la seva activitat.

Es va adoptar una resolució favorable a la col·laboració dels tres Estats en l'aspecte social. Les converses es celebraren dintre d'un esperit de perfecte acord.

L'esperit «creador» dels nipons

¿UN NOU ESTAT A XINA?

Londres, 20. --- De l'Agència Reuters.

Una declaració japonesa de caràcter oficial deixa entreveure la creació d'un Estat lligat a la Mongòlia interior, entre Xina del Nord i Mongòlia exterior. El príncep Teh Wang, cap dels mongols de Xahar, del qual es parla com a futur cap del nou Estat, ha instal·lat ja el seu quarter general a Baingimiao, al nord de la província de Suiyuan, recentment conquistada pels japonesos.

Demà comença la recollida d'equips de llit al carrer de Provença

La Conselleria Regidora d'Assistència Social ha rebut un comunicat de la Comandància Militar de Barcelona que diu: «Continuant la recollida d'equips de llit ordenada per la Comandància Militar d'aquesta plaça, demà, dijous, es procedirà a efectuar-la començant pel número 1 del carrer de Provença, la qual cosa es fa pública per tal que arribi a coneixement dels ciutadans afectats».

HI HA PEL MIG, LA MA DELS EE. UU.?

El govern cubà vol intentar acabar amb el conflicte espanyol...

La Havanca, 20. --- El govern ha decidit invitar a les nacions americanes a actuar conjuntament per tal d'intentar acabar el conflicte espanyol.

El secretari d'Estat senyor Ramos ha declarat que cas d'acceptar les invitacions del govern de Cuba, les nacions americanes proposarien una treva mentre un Comitè Internacional proposaria les condicions de pau als bel·ligerants.

HA MORT UN REDACTOR DE "CASTILLA LIBRE"

València, 20. --- Ha mort a l'edat de 72 anys, el redactor de «Castilla Libre», Josep Maria Pérez i Pérez.

Avui fa dos anys de l'històric discurs de Manuel Azaña, al camp de Comillas

Madrid, 20. --- «El Sol» recorda que avui fa dos anys que es congregaren al camp de Comillas mig milió d'espanyols entorn del que avui és president de la República, i sota la bandera del Front Popular, i significa que als dos anys d'aquesta data el poble manté la seva unitat i lluita abnegadament per la seva independència i sap que la seva salvació està en la victòria sobre els traidors i invasors estrangers.

La victòria — afegim — està pendent ara de la nostra unitat, com d'ella depenen la llibertat dels 30 mil presoners i la derrota de Gil Robles quan es registra aquell fet inoblidable.

«Política» significa que quinze mesos de guerra aferrissada no han aconseguit vèncer la resistència dels partidismes i els obstacles que s'oposen al corrent de la unitat, unitat en la qual està la clau de la victòria.

Significa que en l'acte de Comillas convergiren els anhels de tota l'Espanya popular, i així esdevingué el triomf, per la qual cosa no podem oblidar els ensenyaments d'aquesta rememoració.

COM ELS SUBMARINS

—Parla italià, home!... Ja saps que el senyor és de nacionalitat desconeguda... (De "Vendredi")

La reorganització del Cos de Seguretat

València, 20. --- La Gasetta publica les següents disposicions:

JUSTICIA. --- Disposant que a partir del 1er de novembre pròxim usin els jutges, magistrats i altres personal de les audiències públiques el vestit de cerimònia previst en la Llei provisional sobre organització del Poder Judicial i que per les autoritats corresponents s'exigeixi l'exacte compliment de l'esmentat precepte.

GOVERNACIO. --- Disposant passi a dependre de la nova Inspecció General del Cos de Seguretat, les seccions, negociats de la Guàrdia Nacional Republicana i resolent que el general Josep Sanjurjo i Rodríguez Arias, resti a les ordres de l'esmentat cos.

---Especificant la composició del Cos de Seguretat, grup uniformat les plantilles del qual constaran orgànicament de les següents unitats: escuadra escamot, secció, companyia i Grup.

Cada escamot constarà 18 fusells i tres metralladores. A part de la pistola que portarà cada home disposaran d'un autocar que portarà a més del necessari per a transport de municions, bombes de mà, cassetes antigas, ranxo en fred, dos plics, dues pales, dues barres palanques i una bicicleta per a enllestiment.

INSTRUCCIO PUBLICA I SANITAT. --- Creant a l'Institut Públic el càrrec de secretari general amb quatre vocals de secretaria.

---Nomenant director del local escola «Asturias» de Barcelona al senyor Dionís Prieto Fernández.

TREBALL I ASSISTENCIA SOCIAL. --- Suprimint les brigades anti-

Antonov Ovseenko ha estat substituït

Moscou, 20. --- El senyor Antonov Ovseenko, ex-consol de la URSS a Barcelona, nomenat comissari de Justícia de la URSS el 18 de setembre, ha estat substituït per Iakov Dimitriev.

Pòlònia vol conservar els seus drets a Danzic

Varsòvia, 20. --- Avui començaran les negociacions polítiques generals a Varsòvia entre el Govern polonès i el Senat de Danzic sobre els drets econòmics i polítics de Pòlònia a la Ciutat Lliure. Com es recorda, el gener del 1937 Artur Greizer, president del Senat, havia afirmat a Ginebra que el Senat de Danzic estava disposat a respectar tots els drets polítics econòmics de Pòlònia fixats pels tractats. Aquesta declaració ha de constituir — es declara als cercles polítics de Varsòvia — la base d'aquestes negociacions.

PROGRESSOS DEL PARTIT OBRER

Oslo, 20. --- Ahir tingueren lloc les eleccions municipals en quasi tot Noruega. Els resultats donen un bon progrés per al Partit Obrer contra els independents. El nombre de vots reunits pel Partit Comunista i pels grups feixistes, es queda nul.

LA PREMSA NAZI ATACA AMB VIOLENCIA TXECOSLOVAQUIA

Neiviosisme als cercles diplomàtics de Praga

Berlin, 20. — La campanya, d'una violència inusitada, de la premsa alemanya contra Txecoslovàquia, inquieta els cercles diplomàtics d'aquesta capital, els quals suposen que la intenció dels nazis és intimidar el Govern de Praga per tal que concedeixi l'autonomia als sudetes. Als cercles oficials —diuen— al llenguatge vehement i enèrgic que empren habitualment els dirigents nazis. Els alemanys sudetes són germans per la sang dels alemanys d'Alemanya. El Reich els considera com a membres de la família germanica. Però en aquests cercles oficials s'indica que l'agitat entre la minoria alemanya a Txecoslovàquia continuarà fins que s'obtingui la concessió de l'autonomia i amb la plena aprovació de Berlín.

Companys ha conferenciat més d'una hora amb el President de la República

València, 20. — El President de la Generalitat ha arribat a les 12.30 a la Presidència de la República, acompanyat dels consellers Sbert, Comorera i Pi i Suñer i del subsecretari de la Presidència de la Generalitat, senyor Martí Roura. Immediatament el senyor Companys ha estat introduït al despatx de S. E. pel secretari general, senyor Bolívar.

L'entrevista entre els senyors Aznar i Companys ha durat fins a la 1.50. En abandonar la residència presidencial, el senyor Companys ha estat abordat pels periodistes, i s'ha limitat a dir: —He vingut simplement a saludar i complementar S. E. I com que un periodista ha observat que l'entrevista havia estat llarga, el senyor Companys ha replicat: —Doncs no ha estat més que una entrevista protocol·laria. A la tarda us rebre al meu despatx.

El conseller de la Generalitat tampoc no volgueren facilitar detalls de l'entrevista, i digueren simplement que s'havia desenvolupat en termes cordials. El senyor Companys i els seus acompanyants visitaren el President del Consell i retornaren poc després a dinar amb S. E. el President de la República, invitats per aquest.

Aquest matí s'ha efectuat l'entrevista Negrin-Companys

València, 20. — El President del Consell i el de la Generalitat han conversat detingudament a primeres hores d'aquest matí. Tampoc d'aquesta entrevista no se n'ha facilitat cap referència.

HOMENATGE A LA URSS.

València, 20. — En la reunió de la Comissió organitzadora de l'homenatge a la URSS, s'acordà acceptar la plaça artística que figura a l'Exposició i es destina a collocar-la, en els primers dies de novembre, en la que fou Avinyó del Comde de Penar, acceptant un projecte de tarjeta postal de campanya i filmar una pel·lícula que es doni com a homenatge a la URSS.

Es donà compte d'una sèrie de cinc-centes pessetes cada una, per la part i per el Govern Republicà.

Indefinit al célebre castell de Maison Lafitte, obra mestra del gran arquitecte Mansart.

La transcendència d'aquesta exposició ha estat, i és, una memorable d'èxit pel nostre país. Podem afirmar que confiteix un dels esdeveniments més remarcables que ha incorporat París paral·lelament a la seva Exposició Internacional.

Tot el món turístic intel·ligent que concorre al certamen no s'ha deixat perdre l'oportunitat i amb una unanimitat ha vingut a coincidir en l'apreciació que els cinc segles de pintura catalana (del segle X al XV), són que com d' excepcional i del qual només en tenim una justa idea els investigadors catalans més destacats.

Es molt satisfactori de remarcar que Catalunya aconseguís dos preciosos resultats amb una mateixa actitud: salvaguarda el seu Patrimoni tot predicant una raó de cultura secular, significativa pel que respecte al nostre esperit actual, mentre que Franco usa per a propaganda de la seva civilització d'uns emissors tan lamentables com són l'ex-duc d'Alba i l'ex-comandant Troncoso.

L'artilleria lleial dispersa patrulles enemigues al nord de Guadalajara

Madrid, 20. — Durant les últimes vint-i-quatre hores la tranquil·litat ha estat la característica més acusada a tots els sectors del front del Centre.

El habituals tiroteigs pel que fa referència als voltants de Madrid han tingut una gran intensitat a la carretera general de La Corunya i a la Ciutat Universitaria.

Aquesta matinalada hi ha hagut un intensíssim canonge al nord de la província de Guadalajara, especialment en dispersar les nostres bateries unes patrulles que intentaven atacar les posicions que ahir arribaren les nostres tropes a l'enemic, en el sector de Hita.

Les nostres forces han realitzat alguns reconeixements en el sector de la dreta de la carretera d'Aragó. Al sector del Jarama, tranquil·litat. Unicament els rebels han hostilitat amb major intensitat al nord d'aquest sector i els voltants de la Cuesta de la Reina, però els nostres canons han fet emmudir les bateries rebels. La situació dels feixistes que es troben a la Cuesta de la Reina, segueix en situació molt crítica.

Nodrit foc de fusell i metralladora a les nostres posicions de la carretera d'Extremadura.

Al front Sud del Teix, els invasors han intentat atacar algunes línies republicanes, però l'intens foc que des d'elles se'ls feu els impedi tot moviment.

Pels voltants de Toledo, els habituals dispar dels nostres canons, especialment sobre els marges del Teix, on els rebels sembla que tenen emplaçades algunes bateries.

Al front Sud del Teix, els invasors han intentat atacar algunes línies republicanes, però l'intens foc que des d'elles se'ls feu els impedi tot moviment.

Pels voltants de Toledo, els habituals dispar dels nostres canons, especialment sobre els marges del Teix, on els rebels sembla que tenen emplaçades algunes bateries.

Pels voltants de Toledo, els habituals dispar dels nostres canons, especialment sobre els marges del Teix, on els rebels sembla que tenen emplaçades algunes bateries.

Pels voltants de Toledo, els habituals dispar dels nostres canons, especialment sobre els marges del Teix, on els rebels sembla que tenen emplaçades algunes bateries.

Pels voltants de Toledo, els habituals dispar dels nostres canons, especialment sobre els marges del Teix, on els rebels sembla que tenen emplaçades algunes bateries.

CAP A UNA NOVA ORIENTACIÓ SOCIAL DE LA UNIVERSITAT

El Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona, té en estudi una ordenació general de les matrícules, inscripcions i drets de tota aquella que els estudiants han de pagar per a rebre l'ensenyament a la Universitat.

Aquesta organització s'ha d'establir conjuntament amb la de l'ajut econòmic a l'estudiant que no necessita (beques, col·locació retribuïda a la Universitat, excençió de drets a pagar, etc.).

Nomes així podrà ésser efectiva l'aspiració avil inajornable, que la Universitat sigui oberta a tots els que hi estan dotats per a seguir-hi estudis independentment de llur situació econòmica.

La urgència, però, amb què s'ha hagut d'obrir la matrícula aquesta vegada fa impossible que sigui aplicada la nova regulació. Per això regiran provisionalment per a aquest any, les normes anteriors sobre matrícules, inscripcions i drets de pràctica, així com sobre matrícules gratuïtes.

Cal advertir pel que fa a l'ajut econòmic a l'estudiant, que no sols hi ha establert les beques de l'Institut d'Acció Social Universitaria i l'Escola de Catalunya, sinó que el Ministeri d'Instrucció Pública ha creat un nombre extraordinari de beques primer pas de la nova orientació social de la Universitat. A aquestes beques hi podran aspirar els estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Pompeu Fabra i Josep Xirau visiten l'alcalde

L'alcalde senyor Hilari Salvador ha estat complimentat aquest matí pels senyors Pompeu Fabra i Josep Xirau.

La salvaguarda del Patrimoni Artístic de Catalunya

La forçat feixista manifestada per dramàticament i prou ostentament perquè no deixi lloc a dubtes, el Museu del Prado i el Palau de Liria i en general damunt de tots els monuments que s'han trobat al pas o no al pas de les tropes mercenàries de Franco, ha estat un tràgic advertiment per al tresor artístic de Catalunya.

No podem negar que hem tingut la sort de poder preveure-nos, que següentment durant els primers dies de la salvaguarda s'hauria estat difícil de creure, és a dir, la realitat del sedicent franquista respecte les coses de l'època, ens ho ha fet eloquent i tangible la intel·ligent divulgació gratuita de les destrosses ocasionades per les bombes alemanyes damunt les teulades dels palaus d'art, madrilenys.

El bé Catalunya no pot evitar, que els pirates dels aires i de les mars causin ferides pregones en la seva població civil i es veu obligada diàriament a ampliar l'horrible llista dels que moren assassinats covardament per un avió o per un vaixell de guerra, però, en canvi exclamar que el seu Patrimoni d'art, recollit cu-

La por a la veritat...

LA RADIO PROHIBIDA A ARAGO

Pina de Ebro, 20. (De l'enviat de Febus). Per presoners agafats ahir al matí se sap que Moscardó, actual cap de l'exèrcit fascista a Aragó, ha publicat un ban pel qual es prohibeix terminantment l'ús d'aparells de ràdio.

En el termini de quinze dies hauran de lliurar-se tots els aparells.

NOUS PREUS PER A LA VENDA DE FRUITES I VERDURES

L'Alcaldia de Barcelona ha fixat per a les fruites i verdures de les qualitats superiors que s'esmenten, els preus màxims següents, a l'engròs i a la menuda:

Pomes del país, a l'engròs, 250 pessetes els 100 quilos; al detall, 310 pessetes quilo; cols per a l'olla, 60 ptes. el 100, i 0.80 ptes. una; cols valencians (Gavà), 75 ptes. i 1 pta. una; cols valencians, 90 ptes. i 1.15 ptes. una; cols franceses, 70 ptes. i 0.90 ptes. una; escaroles i ensiams, 15 ptes. i 0.20 ptes. una; albergínies país, 5 ptes. i 0.20 ptes. una; bledes, 15 ptes. i 0.20 ptes. una; mongetes fines país, 300 ptes. els 100 quilos; al detall, 3.75 ptes. quilo; mongetes fines (neu), 400 ptes. i 4.80 ptes. quilo; mongetes fines avellaneta, 220 ptes. i 2.75 ptes. quilo; mongetes carall, 250 ptes. i 3.15 ptes. quilo; mongetes fines grogues, 220 ptes. i 2.75 ptes. quilo; naps del país, 70 ptes. i 1 pta. quilo; tomàquets, 150 ptes. i 1.95 ptes. quilo; xiribies, 80 ptes. i 100 manats; al detall, 1.05 ptes. minuts; castanyes, 100 pessetes els 100 quilos, i 210 ptes. quilo; castanyes marrons, 180 ptes. i 2.45

castanyes marrons, 180 ptes. i 2.45

El Govern britànic ha examinat la situació exterior

«Es difícil que França i Anglaterra modifiquin llur actitud per a satisfer Itàlia i Alemanya», escriu l'òrgan periodístic de Mr. Eden

Londres, 20. — La reunió del Consell de ministres, que havia començat a les onze del matí, no ha acabat fins a tres quarts de dues de la tarda.

Londres, 20 (urgent). — El Govern britànic ha examinat la situació exterior i els treballs del Comitè de no intervenció. Eden ha donat compte als seus col·legues del resultat negatiu de la sessió d'ahir.

El gabinet s'ha mostrat unànime en aprovar els esforços fets pel secretari d'Estat per tal d'apalvar la tensió existent i ha aprovat la nova temptativa que serà feta aquesta tarda per tal d'aproximar els punts de vista oposats. Sense fer pronòstics sobre les perspectives de la reunió que se celebrarà aquesta tarda, algunes personalitats polítiques, sempre ben informades, no exclouen la possibilitat de que es torni a discutir el pla britànic del 14 de juliol.

Per la seva part, el «Yorkshire Post», òrgan de mister Eden, es mostra molt pessimista sobre les perspectives d'aquesta tarda. «Es difícil que França i Anglaterra modifiquin la seva actitud per tal de satisfer Itàlia i Alemanya», diu.

L'Associació alemanya de mestres catòlics, dissolta

Berlin, 20. — L'associació de mestres catòlics alemanys ha estat dissolta. L'associació era un dels grups professionals catòlics més importants, l'existència de la qual havia estat garantida pel concordat signat entre el Reich i la Santa Seu.

Sembla que no hi haurà crisi a Bèlgica

Brussel·les, 20. — La minoria dretista de la Cambra s'ha reunit sota la presidència del senyor Carton de Wiart. Ha estudiat la present situació política.

El ministre de Colònies, senyor Rubens, que pertany a l'esmentada fracció política, ha anunciat que el primer ministre té la intenció de fer unes declaracions relatives a les condicions mitjançant les quals es pot mantenir la present coalició governamental.

Als centres ben informats es creu que aquesta declaració es pronunciarà a mitjans de novembre, en ésser discutida davant la Cambra la gestió governamental.

L'EIX FUNCIONA

Berlin i Roma, a la defensa del Japó

Roma, 20. — Entre Berlín i Roma hi ha converses a propòsit de la Conferència de les Nou Potències. Es tracta de decidir en comú si Itàlia participarà en la conferència.

Alemanya vol fer recaure la culpa d'un fracàs sobre la U. R. S. S.

Berlin, 20. — Al Comitè de no intervenció, Alemanya intentarà salvar el projecte britànic del juliol passat, les principals línies del qual estan contingudes en la proposició francesa que s'està discutint actualment a Londres.

Es centres polítics alemanys manifesten molt reservats sobre les presents negociacions en el si del Comitè de Londres, i continuen fent retret al delegat de Rússia del «botatge sistemàtic dels esforços realitzats per a arribar a un acord».

En els esmentats cercles es declara que les possibilitats d'arribar a un acord depenen ans que tot de l'actitud que França i Anglaterra adoptin davant les declaracions pronunciades ahir pel senyor Malski.

cosa que sembla segura — i estudiar l'actitud que el delegat italià podrà prendre per a defensar el punt de vista japonès.

Comitè de Londres, i continuen fent retret al delegat de Rússia del «botatge sistemàtic dels esforços realitzats per a arribar a un acord».

En els esmentats cercles es declara que les possibilitats d'arribar a un acord depenen ans que tot de l'actitud que França i Anglaterra adoptin davant les declaracions pronunciades ahir pel senyor Malski.

En els esmentats cercles es declara que les possibilitats d'arribar a un acord depenen ans que tot de l'actitud que França i Anglaterra adoptin davant les declaracions pronunciades ahir pel senyor Malski.

En els esmentats cercles es declara que les possibilitats d'arribar a un acord depenen ans que tot de l'actitud que França i Anglaterra adoptin davant les declaracions pronunciades ahir pel senyor Malski.

Un altre "clown" al servei de Franco

Es evident que Queipo del Llano, malgrat la seva exagerada megalomania, no podia ja ell tot sol engegar tot el cúmul de monstruositats i baixeses que bullen al si d'aquest clan de tropes que tenen la gosadia de dir-se a si mateixos «redemptors d'Espanya». Va aparèixer W. Fernandez Florez, debutant a les taules de la farsa sinistra amb el seu article «La Misas», que per si sol seria prou per a deshonrar l'equip constructor de l'Espanya imperial, si encara li quedés una mica d'honor per perdre.

Ara li toca el torn a un tal Josep Fernandín. L'òfide de «graciosa» es va fent cada vegada més difícil a Sevilla, i no és d'estranyar que els nous candidats es vegin obligats a realitzar veritables proves per a superar els que els precediren en el trist treball de patallassos macabres.

A aquest Fernandín el lector podrà jutjar-lo amb el seu propi criteri. Nosaltres ens limitem a oferir-li ad unes quantes apèrcies sortides del seu pobre cervell d'indigent mental:

«... la incultura general, que és la incultura de la massa, fins i tot a França, on el nivell d'aquesta és una mica més elevat, potser, que en tres països, EL QUE NO ES CAP DE SINO AL CONTRARI».

«... perquè la instrucció o cultura primària que pot tenir el taperer més il·lustrat, o el camperol més sagac o adhoc l'obrer de la ciutat més lleig, que són una gran part dels que van a votar, no tenen, ni en molt, ni en poca, que les cent vegades més alta, qualitat per a decidir de la sort de milions d'hommes...»

«... I després, la divina Providència regeix els destins del món; conllem en ella. Perquè seria massa absurd que el destí de la civilització d'occident quedés a mercè del vot del taperer de la cantonada o del jornalero o camperol semi-analfabet. Bé és veritat que una civilització que succeïdament concedeix vots decisius a aquestes inferiors, mereix finir».

Després de llegir aquesta prosa indigna, a ningú no estranyarà que els treballadors de l'Espanya sotmesa al feixisme, els homes del Poble que produeixen i sofreixen sota el jou de la racia, d'obrer més lleig de la ciutat, del taperer de la cantonada, el «jornalero o camperol semi-analfabet» — que a la nostra Espanya democràtica i progressiva són ciutadans col·locats al mateix nivell de tots els altres, amb els mateixos drets i els mateixos deures — siguin soldats poc segurs per a la causa imperial, i obliquin el traïdor Franco a cercar una estabilitat recotant-se a les balconies de l'estranger...

VAGA A LES FABRIQUES DELS AVIONS DE HAVILLAND

Londres, 20. — Un miler de treballadors han abandonat el treball a les fabricues d'aeroplans «de Havilland», als suburbis londinencs, protestant contra una modificació en l'ordre dels relleus. L'atur en aquesta fabrica afecta al programa de construccions per a la defensa nacional.

Aquesta tarda, a les sis, Consell de Ministres

València, 20. — Aquesta tarda, a les sis, es reuniran els ministres en Consell ordinari sota la presidència del doctor Negrin.

Commemorem una data!

D'ací a pocs dies farà un any del gloriós setge a Madrid, i Catalunya ha de commemorar aquesta data. L'heroic poble madrileny fa un any que sent la seva carn estripada per la metralla feixista; un any que veu els seus millors edificis destruïts; un any de sofriments i angústies. Pensem que s'apropa un altre hivern i per als deutors de la invicta vila és una altra època de sofriments. El nostre poble té l'obligació inexcusable d'ajudar a aquesta campanya a suportar llurs privacions i mitigar-les en tant que sigui possible.

Cal que tot el poble es mobiliti per portar a Madrid en aquesta gloriosa data l'escalaf de la nostra solidaritat. El Socors Roig de Catalunya demana la col·laboració de tot el poble antifeixista de Catalunya, per poder donar als nostres germans de Madrid allò de que estan mancats: robes, queviures, combustible, etc., etc.

Estem plenament convençuts que una vegada més Catalunya serà la capdavantera de la Solidaritat i que amb la seva gesta, en seguirà una altra tan magnífica com la setmana d'ajut a Madrid.

Visca l'heroic poble madrileny! Visca la solidaritat entre els pobles!

El Comitè Nacional del Socors Roig de Catalunya, Secció del S. R. I.

Nota. — Per a donatius: Passeig de Pi i Margall, 36.

DIVERSOS

A la bòbila Serret ha estat trobat el cadàver de Josepa Lafarga, que vivia al carrer d'Arbau, 28, la qual es refugia el dia 3 en el dit lloc, quan els parats temporals d'algunes.

L'encarregat de la casa Xarops i Orxates de Badajoz, Indústria Col·lectivitzada, ha denunciat al jutjat que uns desconeguts entraren en el seu garatge i s'endugueren l'automòbil 43.280.

A l'avinguda del Portal de l'Angel, un auto de la Telefónica, atropellà el nen de deu anys, Modest Molina Garcia, al qual causà gravissimes ferides.

També es donà compte al jutjat de l'atropellament, a Viladecans, per un automòbil d'Antonià Pagès Morce, que resultà greument llesat.

Al mercat del Born fou detingut Antoni Cabrerjas Gómez, per tenir una pistola, per a l'ús de la qual no tenia llicència.

L'aniversari de la defensa de Madrid

«A.B.C.» escriu: Es va a complir l'aniversari del setge a Madrid. Ha sorgit la paraula homenatge i va prenent forma en expressions objectives i en exaltació de les virtuts madrilenyes. Conducta justa i explorable. Que aquesta admiració no es parxi ara ni davant de cap contingència.

«A.B.C.» escriu: Es va a complir l'aniversari del setge a Madrid. Ha sorgit la paraula homenatge i va prenent forma en expressions objectives i en exaltació de les virtuts madrilenyes. Conducta justa i explorable. Que aquesta admiració no es parxi ara ni davant de cap contingència.

«A.B.C.» escriu: Es va a complir l'aniversari del setge a Madrid. Ha sorgit la paraula homenatge i va prenent forma en expressions objectives i en exaltació de les virtuts madrilenyes. Conducta justa i explorable. Que aquesta admiració no es parxi ara ni davant de cap contingència.

Fa unes setmanes, un altre nom a afegir: MILLER

RAPTES!!!

El general MILLER

El general SKOBLINE

POLITICS, FINANCIERS, GENERALS, PRÍNCEPS, CONFIDENTS...

Almasyda, Loewenstein, Kutiepo, Kreuger, Radziwill, Narachine... Tota una llarga sèrie de personatges desapareguts misteriosament, rapats... Per què? Per què? I ara, fa unes setmanes, un altre nom s'afegeix a la llista: Miller.

Declaracions sensacionals, que són reveladores de tota una xarxa monstruosa i eficient, que s'estén sobre París, tornen a fer actual el nom del general rus desaparegut suar, a ple dia, en plena capital francesa.

La gran Premsa, amb tots els seus poderosos mitjans, que el seu poder econòmic li donen, ha intentat sempre, sistemàticament, fer recareu el pes d'aquests desaparicions, d'aquests raptes sobre les organitzacions d'esquerra —més o menys secretes— al dir dels periodistes a sou, l'or alemany, primer; l'or rus, ara, han sortit a primera pàgina dels diaris. I el lector sense altres elements de judici que les informacions tendencioses —si és que no falses— dels periodistes d'empresa, creu a ulls clucs totes aquestes històries.

Però, a casa nostra, això no pot pas ésser. I menys ara, justament ara!

ALMEREYDA

En els dies terribles del 1917, quan els aliats veien l'amenaça enemiga cada dia més propera, es empresonà, a Fresnes, un home que ha estat famós. Se l'acusava d'espionatge, de tenir al seu poder elements que afecten la defensa nacional.

Dos dies més tard l'home és trobat mort a la seva cel·la, penjat amb un cordó de les seves sabates als barrots del llit.

Immediatament la Premsa afirma que es tracta d'un suïcidi. Així es desprèn de totes les aparicions. És més: en realitat sembla que l'home es dedicava a l'espionatge. Però les proves d'això no foren trobades fins uns mesos després del seu enterament.

Tenia por al Consell de guerra? Era la manca de morina, a la qual estava habituà, el que l'havia impulsat al suïcidi? Tot això era possible.

Si, però... El pres s'anomenava Almereyda. Era director de l'«Anna Bonnet Rouge», òrgà de la campanya pacifista, antigüerista que denunciaven Daudet i Barrès. Era confident i amic d'altres personalitats polítiques. Sabia els seus secrets, les seves manies... Si era espia, potser els mateixos que l'utilitzaven... Potser era un agent doble... Potser... La mort era molt oportuna. Massa oportuna.

El seu record, d'altra banda, ha portat mala sort. Deixà papers de gran importància a una tal Madam

me Blanche, portera i llevadora. Un bon dia, anys més tard, Mme. Blanche aparegué assassinada i el seu assassinat encara ha d'ésser descobert.

El fill de Mme. Blanche hereda, amb els seus petits estalvis, els seus secrets. També morí per mà d'un desconegut. I aquest altre ha quedat en llibertat, no ha estat descobert.

Això és tot... I ja és molt.

LOEWENSTEIN

El gran financier belga, amo de molts milions —això d'amo és un dir, perquè els milions ell els manejava per compte d'altri i a profit propi—, el 3 de juliol del 1928 es troba a Londres. Rep un telegrama de Brussel·les. Se'n va a Croydon i puja al seu avió. Amb ell hi van el seu secretari, un ajudant de cambra i dos mecanògrafs.

Quan l'avió arribava a Dunkerke, mancava un passatger: Loewenstein. Segons les declaracions dels que feren el viatge amb ell, poc després d'elevar-se l'aparell, el financier anà al W. C. Des de llavors no el veieren més.

¿Suïcidi? ¿Caigut al mar per imprudència? No ha estat possible aclarir-ho. Dies després uns pescadors trobaren el seu cos surant sobre les ones tot destrossat.

El que no s'ha pogut posar en clar és com un home pot obrir una porta tancada des de fora i vèncer, a més, la resistència enorme de la pressió de l'aigua.

Però... Loewenstein havia estat membre destacat del servei de contraespionatge d'una determinada potència. Unes setmanes abans la seva casa de Biarritz havia estat «visitada» pels lladres que havien deixat joies i valors i s'havien endut, només, un gran paquet de «dossiers».

KUTIEPOFF

Un diumenge de gener del 1930, a dos quarts d'onze, un senyor vell, vestit amb elegància, que llueix uns grans mostatxos, surt de casa seva, rue Rousselle, a París. Els seus amics l'esperen a missa, en una capella freqüentada de russos emigrats. Però el general Kutiepoff no hi arriba mai. Pel camí s'ha volatilitzat.

El general era un dels dirigents dels russos blancs. Conspira constantment amb els països enemics de la nova Rússia. I a la vegada, d'una cosa o altra s'ha de viure... està al servei del segon Buró francès i de l'Intelligence Services anglesa.

Es tractava de fer desaparèixer un agent rus que sabia massa coses? O bé és que el general, cansat de tanta paper, es retirava en secret? O era una pressió, una mena de xantatge diplomàtic a la vetlla de la signatura d'un tractat comercial franco-rus? El fet és que ni pista ni cadàver no han aparegut mai. Més tard s'ha sabut que el dia abans de la seva desaparició, Kutiepoff havia retornat de Berlín, i per què els que coneixien aquest viatge no ho declararen a la policia?

RADZIWIŁŁ

A Monte-Carlo tots els habituals coneixen la figura elegant, esvelta, de cabells blancs i mans femenines d'un magnat polonès, una de les altes figures de l'aristocràcia de l'Europa Central, el príncep Lleó Radziwiłł. És un dels dirigents del trust de l'acer, multimilionari, aliat financier de... Solowenstein.

El primer de març del 1927, al vespre, el nostre príncep es retira a descansar a la seva cambra, molt ben acompanyat, per cert. Al matí següent el seu criat es troba beatíficament mort al llit. La dama rossa que entrà amb ell a la cambra ha desaparegut. La policia afirma que es tracta d'un emmetzinament accidental.

Però, dies després, sir Bessid Zaharoff, el famós negociant d'armes, signa una contracta amb el trust de l'acer, contracta que li val una llarga sèrie de milions. No ho havia fet abans perquè Radziwiłł s'hi oposava. El tenia un altre candidat: Zoewenstein.

KREUGER

Les accions de la «Kreuger and Tull» caigueren verticement a totes les Borses. El que a mitja de colitzava a 1.500, a la tarda no en donaven més que 30. La notícia havia corregut tot el món de l'especulació. Suïcidi, ruïnes, desfalls...

Ivan Kreuger, l'home més ric del món, el creditor de molts estats, el monopolitzador de la indústria dels llumins, que de petit burgès euec havia pujat a primera potència flogat un tret a la polcia, justificar les seves especulacions.

Però... Kreuger tenia al seu servei, per a estalviar-se feina, diversos socis, dels quals no se'n parla més. A la família del mort no se li permeté veure el seu cadàver, encara una altra dada: Kreuger fumava uns cigars especials, que una casa de La Havana fabricava no

més que per a ell. Aquests cigars, ara són enviats a un plantador de Filipines, nòrdic, ros, alt i sempre silenciós que viu aïllat enmig de les seves plantacions.

NAVACHINE

Un financier —un expert en finances, millor dit— apareix mort, apunyalat, al Bois de Bologne. Un testimoni afirma que mentre passejava, com era costum en ell, acompanyat del seu gran gos Terranova, se li s'apropà un jove rus, discutiren, cridaren... Som al 25 de gener del 1937.

Narachine era conseller tècnic de diversos trusts, home de confiança de consells d'administració. Per les seves mans passaren documents, de defensa industrial, en la guerra implacable de les finances. No tenia cap significació política ni s'havia ficat mai en res.

La policia comença una enquesta molt aparatosa. Un bon dia, però, decideix que l'assassí era introvable i no s'ha fet res més.

MILLER-SKOBLINE

Al general Kutiepoff succeí el general Miller, que durant la guerra civil contra els bolxevics es destacà per la seva sobrietat en la repressió. El 24 de setembre, fa un mes, el general desapareix. La policia es mobilitza i descobreix el següent: Miller deixa una lletra als seus ajudants dient que anava a una entrevista amb un altre dels dirigents dels russos blancs, el general Staline. Aquest és interrogat. Quan, junt amb els agents de la policia, anava cap a la comissaria, desapareix. ¿Com? ¿Per on? Enigma.

Se sap que pocs dies abans havia celebrat diverses entrevistes amb a-

gents alemanys. Se sap, també, que Skobline estava al servei de l'espionatge nazi.

¿Per què la desaparició? Hi ha tres tesis:

Que Miller fos rapat per no haver-se posat d'acord amb els enviats germànics.

Que fos una venjança per la seva actuació durant la guerra civil russa.

Que desaparegués voluntàriament, esperant així dificultar les relacions franco-soviètiques, exaltar les seves tropes i desencadenar una gran campanya antibolxevica. En aquest cas, el general ara és deu trobar tranquil·lament descansant de les seves fatigues en qualsevol lloc amagat.

Es més, darrerament, la policia francesa s'ha assabentat que Miller havia entrat en negociacions amb elements de Franco, que li demanaven que portés a l'Espanya rebel les seves hostes d'aristocràcia emigrada. Miller no semblava gaire disposat a accedir a aquestes aspiracions feixistes.

Aquest és el darrer de la sèrie. Però no deurà pas ésser l'últim.

ELS QUE APROFITEN LA SANG

Tots els desapareguts són gent reaccionària: financiers, generals, polítics. Tots estan compromesos en negocis bruts o en afers d'espionatge. La seva desaparició resol, sempre, problemes amenaçadors per altres elements del seu propi costat de la barricada.

Per aquests mateixos elements, per lluitar-se de sospites i per aprofitar la sang vessada —o que pretenen que s'ha vessat— intenten fer caure el crim sobre homes i organitzacions populars.

El joc és clar. Matar així, en conjunt, no oïreix dubte.

Els llops és cosa sabuda, es devoren els uns als altres.

Catalans a l'Aicària

Gallego publica a «Ahorra» de Madrid el següent reportatge: «Set esglésies, dos metges i un mestre tenia el poblet el mateix 18 de juliol. Gran panorama d'higiene i cultura que la reacció guardava per a la nostra joventut! A l'any de la guerra, la bandera de la independència, tremolant als aires de l'Aicària, els metges arribaven ja a la dotzena, els mestres eren quasi cinquanta, encara que les esglésies —velles, fredes, buides, fent sentir d'humitat i de rovell—, com a peces de museu que guardem per a la posteritat, continuen essent set. Metges i mestres joves de la Brigada, que tot el poble rep i escolta amb simplicitat.

Metges i mestres catalans, com són els minyons de la 36, que portaren a aquesta plans—bressols de pastors, pedregams i alzinies— el ventall saludable de la seva Costa Brava magnífica.

Anteriorment a la seva arribada havien ressonat per aquesta indreta sorolls secs de botxes italianes, de sabres italians, de cadenes italianes. Moltes vegades s'ha contat com en aquestes coves dels pobles de Guadalupe s'amuntegaren llurs habitants, fugint dels dits focs del crim, en espera angulosa de les tropes republicanes.

Camí de les trinxeres, on he encaixat llargues mans enduredes de treballadors de Catalunya, hi ha un bosquet on encara hom pot notar grans pans de terra remoguda, per haver estat oberta amb exades castellanes per a donar sepultura als cossos deserts, esgroguïts, de l'enemic invasor. Mostra de la ràpida carrera triomfal dels «camises negres» per aquestes camps d'Espanya.

Parapets de pedra bruna ocupen els catalans. Res no tenien quan arribaren una del front d'Aragó; altres, de la mateixa Barcelona; algun —com aquest sergent Garcia, de pocs anys—, del front de Madrid, on havia vist caure Durruti, a la Universitaria. Tot va improvisar-se. Tot és ja quasi perfecte. Potser hi hagi millors trinxeres en altre lloc; però millors soldats, millors minyons, ho dubto.

Brigada model ha de dir-se'n. Exemple de l'Exèrcit Popular.

Artistes com Vidal i Joan Goma, els minyons de 23 anys, cantants i combatents; pintors com Ricard Serra; pianistes com Joaquim Soms —el jove de Pineda que ha acabat les partitures que Amadeu Vives, el gran músic, deixà incompletes—; violinistes com Companys, tots ells joventut i alegria, són, al costat de aquests forts, obrers de Girona i altres províncies que la componen.

Un treball diari. Trenta analistes només entre més de tres mil camarades. Un dia el comissari sorprenent un grup en una habitació que, en veure'l, amagà ràpidament uns papers. Inquirí: «Una mica avergonyits confessaren que estaven ensenyant a l'única que entre ells no sabia llegir ni escriure. No és formidable?»

«Nivellaria es el sobrenom d'un militant de les J. S. U. Per portar, en un veritable vol de bicicleta, els comunicats de la Conselleria de Sanitat catalana als fronts llunyans, pels primers dies del moviment, li donaren el cognom del gran corredor antifeixista. «Nivellaria» va néixer a l'Argentina. El 1931 ballava en els nostres escenaris. Potser tornaria a ells quan hagués guanyat. En una crònica més llarga s'hauria per a empenyar columnes amb les seves aventures i amb les de Bombi i Costell, comissari i comandant, respectivament. Conformem-nos, per avui, amb aquesta breu ressenya.

Allà, molt amplex els ulls de tant mirar les immenses llengües de terreny rogec que té davant l'enemic, els feixistes a sis-cents, vuit-cents, mil metres— està Prades, el somrient campió nacional del pes welter, capaç, en expressió de tota la seva companyia, d'acabar amb civils i requetés a cops de puny. Desitjant tornar al ring i arrabassar títols i més títols esportius al capitalisme, tal com fan aquests dies els camarades soviètics, aces de l'esport.

«Joventut, en peu!» «Joventut, en peu!», exclamà Catalunya tota el 18 de juliol. La d'Espanya Republicana, d'Estat Català i la Socialista Unificada, en peu es posaren llavors i en peu segueixen, formant el gros, l'espina dorsal de la Brigada. Veritable Aliança ja feta. Joventut catalana vibrant a l'unison amb la resta de la joventut espanyola.

I és que la ferma llengua, dolça i melancòlica, de Verdguer fou portada per ells, per aquests minyons, a l'Aicària, per tal que ressonés amb aires de llibertat i unitat a la flexible, parca i genial de Cervantes. Les quatre barres de sang damunt l'ensenya tricolor.

Els aires, lleugers i salitons, de la sardana estremeixen els campanars i els terrassos terrats macilents de la nostra Castella patetor i pedregosa: heroica.

CONCERTS PER L'ORQUESTRA SIMFONICA CATALANA

El vinent dissabte, a les 8 de la tarda, al Palau de la Música Catalana, l'Orquestra Simfònica Catalana inaugurarà la primera sèrie de Tres Concerts que dirigirà Josep Foubert.

L'Orquestra Simfònica Catalana és composta per 90 professors de la Societat de Música del S. I. E. (C. N. T.), i executarà el següent programa:

PRIMERA PART

Setena Simfonia (Beethoven).

SEGONA PART

L'Alceïana, obertura (Rossini).

Guillem Tell, obertura (Rossini).

Els Mestres Cantals, obertura (Wagner).

L'acte serà públic i radiat per totes les emissores de Catalunya.

CATALUNYA AL NOU MON

Durant la dictadura de Primo de Rivera, l'empremta de la llibertat «Pau Claris» fou cobert, en la seva gairebé totalitat, pels catalans residents en terres americanes. Francesc Macià féu un patriòtic peregrinatge per Cuba i les Repúbliques sudamericanes enmig de l'entusiasme fervorós de tots els catalans absents de la pàtria.

Ara, una altra vegada, com sempre, els catalans sudamericans estan a l'avantguarda dels pobles ibèrics en l'ajut a llurs germans en lluita alliberadora d'homes i pobles contra el feixisme mundial.

El Casal Català i el Comitè Llibertat de Buenos Aires han organitzat una recaptat per tal de trametre queviures, medicaments i robes als orfes catalans de la guerra i als infants refugiats. Tots els nuclis de catalans de les repúbliques sudamericanes ajuden l'obra d'aquests dos benemèrits fogars de catalanitat del Plata. Ha estat ja repartida als Hospitals de Sang la primera tramesa de llet, sucre, carn i roba i dintre pocs dies es repartirà la segona tramesa enviada ja a Marsella, de sucre, llet, medicaments i roba per valor de més de cent mil pessetes. La tercera tramesa embarcarà la setmana entrant en un port americà.

El Casal Català ha editat una col·lecció de sis postals, dues de les quals reproduïm, dibuixades gratuïtament per artistes catalans del Plata a benefici de la recaptat i han tingut un èxit ràpid que ha obligat a fer-ne ràpidament una nova edició que ja s'està esgotant.

El Comitè Llibertat lliura als donadors una artística postal que també reproduïm.

Els catalans de la Metròpoli valoren i estimen aquesta solidaritat de sempre dels nostres germans exiliats.

JOAN D'ICARIA

King Vidor vol treballar amb les multituds

"A Hollywood, tots desitgem fer films antifeixistes... Però, ai, la censura!"

Als cinemes parisiens estan passant a darrera obra de King Vidor: «Stella Dallas». El gran director es troba a París, assetjat continuament pels periodistes, que li demanen els seus pensaments sobre el cinema, els seus projectes, les seves opinions...

En una conversa, Vidor s'ha deixat anar als dolços records de l'època del cinema mut.

—M'ha costat molt —ha dit— d'adaptar-me al parlant. Durant molt de temps la cosa no m'agrada. I, encara avui, crec que la paraula no ha d'ocupar en el cinema un espai més gran que el que antigament ocupaven els títols.

La música, a contrari, ni té un gran paper a fer. En quant al color, en sóc un adversari decidit.

King Vidor parla ací dels seus films preferits: «La gran paradoxa», «Hallelujah» i «El nostre pa de cada dia».

—He fet aquest darrer film —explica— amb els meus diners i amb un equip de camarades. La censura, que als Estats Units és molt severa des del punt de vista polític, posà molt inconvenient per a deixar presentar aquest film. D'altra banda l'èxit arribà tot just a cobrir les despeses. En fi, si bé va néixer en condicions difícils, resta el meu film preferit.

—Que es el que voldrieu rodar?

—Films en els quals el paper principal aniria a càrrec de la multitud. Aquesta és la interpretació somniada per a tota obra cinematogràfica. I més encara: cal donar al cinema un sentit social. M'hauria agradat extraordinàriament rodar films antifeixistes. Tot Hollywood desitja fer-ne! Però, ai, la censura!

King Vidor sospira, pensant en els censors americans, i després continua:

—Cada vegada que puc toco l'angle social del subjecte de la manera més ampla. Així, en «Stella Dallas» he volgut exposar el divorci i mostrar la situació tràgica de les criatures disputades pels seus pares. Aquesta era per a mi l'única manera de fer una obra original. Cur és molt difícil de rodar un film que ja ha estat filmat una vegada. Hom té sempre tendència a preferir el film vell.

A continuació, Vidor ha lluat alguns films francesos, especialment «La gran il·lusió» de Renoir, el director francès que, com King Vidor, vol també que els seus films tinguin un contingut humà.

I, en tancar la conversa, encara ha dit als periodistes: —I, creieu-me en el cinema de demà és la multitud, el poble, el que comptarà. Només ell té el «punch».

UN PLA DE SERVEIS SANITARIS

Projecte de l'edifici del Parc de Cu ració i de Repòs emplaçat a Pedralbes

De la Conselleria d'Higiene i Sanitat de l'Ajuntament de Barcelona hem rebut un interessantíssim i ben presentat opuscle en el qual s'exposen, en línies generals i gràfiques, el pla de serveis sanitaris que, a no tardar, tindran realització i posaran la nostra ciutat, en matèria sanitària, a l'alçada que li pre-cisa.

El sumari de l'opuscle conté: Higieneització del districte V.º — Pla de la ciutat amb l'emplaçament de les realitzacions i projectes — Policlínica de l'Harmonia de Palomar i Sants — Policlínica de Gràcia — Policlínica de Can Tunis i Horta — Policlínica de Poble Nou — Policlínica de la Porta de la Pau — Hospital de Tuberculosos de Valldonzella — Sanatori Mental — Casa de Maternologia — Policlínica Infantil Escolar — Laboratori Bacteriològic — Projecte de Parc de Guarniment i Repòs a Pedralbes.

I un preafect que ens és plaent de reproduir: Els serveis de Sanitat i Higiene, salvant excepcions, eren insuficients, muntats a l'antiga, mancats d'aparells i material científic modern i sobretot desconnectats. Si els serveis arribaven a tenir alguna eficàcia era sempre degut més a l'enginy, a l'esforç i a l'abnegació del personal sanitari que no pas a l'eficiència dels equips i instal·lacions.

El desenvolupament creixent de la nostra ciutat en tots els aspectes de la seva vida ha motivat que alguns serveis hagin quedat en les seves formes rudimentàries i sense aquella coordinació precisa per al seu bon funcionament. Si la ciutat anys enrera resistia aquests serveis avui, amb l'augment constant de població i la més elevada formació cultural dels ciutadans calgia més confort en els serveis i la feia precis ja de temps que s'opere en els una reforma escaient a les modernes exigències.

En crear-se aquesta Conselleria Regidora amb la corresponent Comissió de Sanitat per tal que aquesta branca tan important de serveis públics tingués més llibertat d'acció, el conseller regidor Dr. Tusó junt amb la Comissió de Sanitat han pogut posar en pràctica un vast pla de serveis sanitaris coordinats ja de temps estudiant, que al mateix temps que tinguessin una més gran capacitat, no hi manqués aquell engranatge necessari perquè el ciutadà trobés una assistència científica i racional de guarniment tal com tenen altres ciutats importants europees.

En síntesi, aquest pla de serveis sanitaris consisteix en: 1.º La construcció de cinc grans establiments policlínics i dos auxiliars, on es pugui socórrer amb promptitud i eficàcia tant els accidents com els malalts d'urgència, amb totes les especialitats i essent el seu radi d'acció fins a l'assistència domiciliària.

2.º L'adopció de l'antic convent de Valldonzella per a Hospital de tuberculosos, amb una capacitat de sis-cents llits i dependències auxiliars escaients.

3.º Translat de la Casa de Maternologia a l'edifici que ocupava abans l'Hotel Palace, on, ultra l'assistència als parts, parteres i malaltes, es podrà atendre d'una manera adequada a les exigències més modernes, els nadons.

4.º Coordinat amb els serveis d'Ensenyament que la Corporació Municipal té establerts prop del mar i en les colònies permanents de muntanya, i d'acord amb la Conselleria de Cultura, es bastirà un Hospital per a infants amb serveis policlínics. Aquest establiment, junt amb la filia clínica de tots els nens que reben instrucció en els Grups escolars municipals, que actualment porta a terme el Cos Mèdic Municipal, constituirà un servei coordinat força complet de Puericultura.

5.º L'actual Casa de Maternologia del carrer de Cortès serà transformada en Farmàcia Municipal Central, amb el seu Laboratori annex, des d'on es proveirà tots els establiments sanitaris mantinguts a expenses de l'Ajuntament.

6.º A la vessant Sud de la muntanya de Sant Pere Màrtir, es construirà un gran Hospital d'ingrúables, capaç per a sis-cents malalts, i un Parc de Repòs per a convalescents.

Tot aquest projecte enllaçat amb el subministrament de serveis que l'Ajuntament té contractats amb l'Hospital General de Catalunya i l'Hospital Clínic, i amb els que presten l'Institut Neurològic i Sanatori Montal, que pertanyen a l'Ajuntament, i la col·laboració del Laboratori Municipal, formaran, a no tardar, un conjunt de serveis públics sanitaris a l'alçada d'una ciutat moderna.

Quant a higiene, no s'ha negligit tampoc algunes activitats que a criteri d'aquesta Conselleria i de la Comissió de Sanitat eren inajornables per la seva gran eficàcia per al coneixement perfecte de la salut pública en els focs de la ciutat on és més difícil de prestar aquests serveis. A tal fi s'han creat equips d'higienistes i demografes que recorren el districte V.º i la part baixa del districte IV.º anoten en una fitxa que es fa per cada casa, dades higièniques i demogràfiques que seran d'una gran utilitat. Cal encara esmentar els serveis de l'Institut Municipal d'Higiene i els Centres de desinfecció i desinsectació, i els que presta el Cos de Veterinària Municipal.